

Obsah

Renesance	2
Italská renesance	3
Renesance v Evropě	4
Baroko	5
Itálie	5
Rakousko	6
Bavorsko	6
Anglie	6
České země	7
Klasicismus a empír	9
Klasicismus na českém území	10
Romantismus	10
Romantismus v českých zemích	11
Novorenesance	11
Novorenesance na českém území	11
Závěr	12

Renesance

Renesance (znovuzrození) vzniká v 15. století v Itálii v Toskáně. Během 15. století se rozšiřuje po celé Itálii. Příznačné je místní rozlišení – jiná je v Benátkách, ve Florencii nebo v Římě. V 16. století proniká přes Alpy na sever do Evropy, kde jsou rozdíly ještě patrnější.

Stavební prvky renesance

Začínají se stavět stavby s lidským měřítkem – mizí monumentalita. Prostory jsou jasné a příjemné, horizontální. Převládá tvar koule a krychle, princip statický a horizontální.

Architrávový systém přejatý z antiky - svislá podpora sloup a vodorovné břemeno kladí tvořené architrávem, vlysem a římsou¹.

Nadřazenost řádů – od nejtěžšího dórského dole k nejsubtilnějšímu korintskému nahoře.

Oproti gotice nastupuje ucelený, opticky zřetelně vymezený prostor. Používají se přísné, většinou pravoúhlé tvary.

Umělecký individualismus, který volně zachází s antickým tvaroslovím.

Renesance je znovuzrození antiky, ale nedá se hovořit o bezduchem kopírování antických staveb jako tomu bylo v klasicismu.

Stavební materiály

Kámen – hlavně v raném období ve formě bosovaných² kvádrů

Malta – jako pojivo, ale i na omítky, sgrafito³, bosáž.

Cihly – stavební konstrukce i dekorace

Oblíbené střídání materiálů a barev

Nové terakota⁴
 majolika⁵
 glazované cihly

V 16. století se zdobí interiéry štukem – nejprve bílým, později tónovaným i zlatým.

Kov – časté, na zajišťovací konstrukce, měď, olovo, bronz na zdobení

Dřevo – krovny, římsy, stropy, které jsou bohatě kazetované⁶

Konstrukce klenby (obr. 1) - základní technický i umělecký úkol, používání zkušeností z antiky i z italského středověku. Vzorem Pantheon v Římě, ale snaží se překonat masivnost - proto někdy stavitel využívá technických doplňků, které nechává viditelné a počítá s nimi jako s dekorací.

Důležitou a často používanou klenbou je kopule na pendantivech⁷ (obr. 3) (dříve např. Hagia Sofia)

¹ Římsa - vodorovný pás vystupující z plochy stěny, zpravidla ukončující nebo členící

² Bosáž – zdívo z hrubě opracovaných nebo naznačených kvádrů

³ Sgrafito – fasádní technika, jíž se provádí výzdoba stěny škrábáním v bílé omítce, pod níž je vrstva jiné barvy (hl. černé nebo červené)

⁴ Terakota - pórovina z pálené hlíny barvy cihlové, hnědé nebo hnědožluté, používáno zj. k ozdobným účelům, tvorbě drobných plastik

⁵ Majolika - jemná zdobená keramika s barevnou glazurou

⁶ Kazety – jednotlivá orámovaná a prohloubená pole stropu

Nejběžnější klenby – valená s lunetami, klášterní, necková, zrcadlová, placka a klenba melounová. Pro chodby a arkádová loubí vhodná křížová bez žeber.

Nejen kvůli náboženským sporům, ale také kvůli samotnému charakteru renesance – na prvním místě člověk – převládají v renesanci stavby světské.

Italská renesance

V Itálii dlouho přežívá antická tradice, gotika zde nikdy nezdомácněla. Itálie jako jediná je v bezprostředním kontaktu s antikou, a tak je její renesance značně odlišná od té Evropské.

Největším přínosem církevních staveb v renesanci pro architekturu je kostel s centrální dispozicí (obr. 2) (od antického Pantheonu po výchozí projekty chrámu sv. Petra v Říme a sv. Pavla v Londýně) a kostel s hlavní lodí s valenou klenbou a s postranními kaplemi (Il Gesú v Římě, obr. 12).

Datace

- Raná renesance
- Vrcholná renesance
- Pozdní renesance

Raná (quattrocento) 1420 – 1500

Vedoucím architektem tohoto období je **Filippo Brunelleschi** a uměleckým centrem Florencie.

Brunelleschi se ve svých pracích vzdaluje antickým problémům, jde pouze o společnou výtvarnou inspiraci.

KOPULE CHRÁMU SANTA MARIA DEL FIORE (obr. 5 a 6) – B. vyrovnal horizontální tlak vnitřní kupole s protichůdným tlakem vnější kupole se strmějším profilem = asi jeho největší objev. Obě kupole spojil v rozích žebry a vnitřní kupoli obepjal prstenci z dubových trámů spojených železy. Není však geniální jen technickým provedením, ale i krásou. Díky této kupoli se stal dóm nejvýznamnější stavbou ve Florencii.

KOSTEL S. LORENZO – Brunelleschi, Florencie

Podélný půdorys, prostor je jasně vymezen s vyváženou výškovou a šířkovou proporcí. Postranní lodě nahrazeny kaplemi, opěrný systém vtažen do vnitřku budovy mezi kaple (v důsledku centralizujících snah). Architektonicky významná je zde Stará sakristie⁸.

Kompozice vnitřních prostorů se vyvíjí od jednoduchého čtverce přes půdorys polygonální (víceúhelník), kruhový, křížový ke složitým prostorovým kompozicím jako v chrámu Sv. Petra v Římě.

KAPLE PAZZI (obr. 4) – Brunelleschi, Florencie

U kostela S. Croce, interiér je zajímavý tím, že se v podstatě ničím neliší od soudobé architektury světské.

Alberti, další raně renesanční architekt, úžeji navazuje na antické vzory

⁷ Pendentiv - konstrukční prvek zprostředkující přechod z čtvercové nebo mnohoúhelníkové základny do klenby kopule, cíp.

⁸ Sakristie – vedlejší chrámová místnost přidružená ke kněžišti, sloužící k úschově bohoslužebných předmětů a oblékání kněze

KOSTEL S. ANDREA V MANTOVĚ (obr. 8) – ohlašuje nástup vysokého řádu, stává se důležitým typem kostela, který později přejímá baroko.

Vrcholná (cinquecento) 1500 – 1540

Vedoucím architektem je **Donato Bramante** a centrum se přesouvá do Říma. Papež Julius II. si pozval do Říma nejlepší umělce Itálie.

S. PIETRO IN MONTORIO (obr. 7) – Bramante, Řím
Drobná centrální stavba, kterou Bramante zahájil svou činnost i novou uměleckou epochu

NÁVRH CHRÁMU SV. PETRA V ŘÍMĚ (obr. 10 a 11) – Bramantova nejdůležitější úloha
Základem kompozice rovnoramenný kříž na koncích ukončený mohutnými apsidami. Mezi rameny kříže vloženy centrální prostory. Projekt však předešel možnosti své doby, a tak ho bylo nutno při realizaci stavby měnit (stavba započata 1506). Dostavby se ujal Bramantův žák **Rafael Santi**.

Pozdní 1540 – 1580

Vedoucím architektem je **Michelangelo Buonarotti**, je to doba výstavby svatopeterského chrámu v Římě.

Michelangelo, vynikající sochař, malíř i architekt, jehož tvorbou končí vrcholné období a začíná období pozdní renesance.

DOSTAVBA CHRÁMU SV. PETRA V ŘÍMĚ

Vytvořil zcela nový plán, dosáhl úplné shody vnějšího a vnitřního prostoru. Navrhl dvouplášťovou kopuli s důmyslnou konstrukcí – do věnce nad tamburem zazdil masivní traverzy – na zajištění stability.

G.B. Vignola – Michelangelův spolupracovník

NÁVRH KOSTELA IL GESÚ V ŘÍMĚ (obr. 12) – Vignola vytvořil nový typ chrámů, který později usměrnil vývoj kostelních staveb barokních a stal se vzorem svou dispozicí i pozdější fasádou většiny jezuitských chrámů v Evropě

Renesance v Evropě

Evropská renesance, neboli renesance na sever od Alp, se vyvíjela odděleně od renesance Italské. Má spoustu specifických prvků, avšak drtivá většina staveb jsou stavby světské. Což také odpovídá renesančnímu přesvědčení. Zámky, letohrádky, zahrady, paláce, radnice, věže... ale sakrální architektura zůstala jakoby zapomenuta. Typické arkýře, krakorce, bosážování, štíty, cimbuří, věže, balustrády atp. najedeme pouze na světských stavbách.

Pro orientaci – v době, kdy v Itálii vznikla první renesanční stavba, v Čechách odrážel Žižka křížáky na Vítkově hoře.

KRÁLOVSKÁ POHŘEBNÍ KAPLE V TOLEDU (obr. 14)

Baroko

Podmínky vzniku barokní architektury

V 16. století došlo v některých zemích vlivem reformačního hnutí k omezení moci katolické církve. V následujícím období vyvíjí proto církev značné úsilí (protireformace), aby získala nazpět ztracené pozice. Současně upevňují svou moc světszí panovníci. Vládnoucí vrstvy se snaží zdůraznit svou moc i okázalost vnější nádherou. Těmto záměrům odpovídá i nový umělecký sloh.

Vzniká v Itálii již v době vrcholné renesance, a to v dílech Michelangelových a Vignolových.

Baroko se, naopak od renesance, vyznačuje velikým množstvím církevních staveb. Jak jsem již uvedla, církev se snažila získat zpět svou významnou pozici, a tak se snažila lidi ohromit a přilákat.

Baroko se projevuje svou dynamičností, kontrasty, bujarostí a ohromností. Podobně jako gotika má člověka uchvátit a vzbudit v něm obdiv.

Stavební technika

Je přejímána z minulých slohů, využívá všechny objevené možnosti.

Cihly (nápadně ploché – výška asi 5 cm) a malta časté. Omítky jsou bohatě zdobené architektonickými články modelovanými vně i uvnitř budov z téhož materiálu. Mnoho detailů, tvarů.

Barokní klenby

Placky, kupole, klášterní klenba, křížová klenba. Velmi častá je klenba se složitými klenebními průniky – nutní technicky zdatní stavitelé.

Výsledné působení stavby je založeno na střídání konvexních a konkávních křivek a ploch, vystupňování napětí, střídání světla a stínů, barevných kontrastech.

Zdánlivé vyvolání pohybu prostoru i tvarů je základním principem pro tzv. *dynamický barok*.

Současně s ním nalézáme i tzv. *klasicizující barok*.

DOSTAVBA CHRÁMU SV. PETRA V ŘÍMĚ (obr. 15) – pověření **C. Maderna**, **G.L. Bernini**, což jsou první barokní architekti.

Dynamický barok

Itálie

F. Borromini přináší nové pojetí prostoru. Složité půdorysové vzorce a soustavy, které vytváří, přináší nový dynamický směr.

KOSTEL S. CARLO ALLE QUATRO FONTANE (obr. 18)

KOSTEL S. IVO ALLE SAPIENZA V ŘÍMĚ

Dynamický barok se na sklonku 17. století přesouvá na sever Itálie.

Quarino Quarini v 70. letech 17. století vyniká svým smělymi architektonickými návrhy. Krátké tvůrčí období, ale plodné. Opírá se o geometrii, vytváří složité projekty

KOSTEL S. LORENZO (obr. 19 a 20)

NÁVRH KOSTELA TEATINŮ – navržen pro Prahu, ale nerealizován

SCALA REGIA – Vatikán – Řím

ORATORIO DI SAN FILIPPO NERO – Řím

SANTA AGNESE (obr. 16 a 17) - Řím

Z Itálie se šíří barok po celé Evropě, ale jen někde zůstává ve své radikální podobě - Rakousku, Bavorsku, českých zemích – střídmejší pak ve Francii, Německu a Anglii.

Lorenzo Bernini, geniální umělec, dovršitel stavby CHRÁMU SV. PETRA. Proslavil se také bronzovým baldachýnem a kolonádou na svatopeterském náměstí.

Rakousko

Jan Bernard Fischer z Erlachu se jako vynikající architekt proslavil stavbou paláců a zámků, ale především kostelem jím začatým a synem dokončeným:

KOSTEL SV. KARLA BOROMEJSKÉHO VE VÍDNI (obr. 21): oba vlivy - italský a klasicizující francouzský, nejvýznamnější dílo rakouského baroka.

Jakob Prandauer

KLÁŠTĚR V MELKU

Bavorsko

Zde počátky tvorby rodiny Dienzenhoferů.

Baltazar Neumann uplatňuje principy průniku hmot, zvlnění celého vnitřního prostoru.

KOSTEL VE VIERZEHNHEILIGENU – jedna z nejobdivnější řešených barokních staveb

Anglie

Christopher Wren - synonymem anglické architektury, obrovsky významný a geniální. Autorem nejkrásnější barokní stavbu za kanálem La Manche:

KATEDRÁLA SV. PAVLA V LONDÝNĚ (obr. 22 a 23) - půdorys latinského kříže, architektonická jednota a vyrovnanost i přes různé vlivy - Louvr i radikální barok

Další barokní stavby:

KOSTEL SV. TROJICE V SALZBURGU (obr. 24)

KOSTEL SANTIAGO DE COMPOSTELA VE ŠPANĚLSKU (obr. 25)

KOSTEL SMOLNÉHO KLÁŠTERA V LENINGRADU (obr. 26)

Klasicizující barok

Čerpá z renesance a její myšlenky ještě více rozvádí. Stejně jako dynamické baroko má ohromit, ale nepůsobí tak vřele a mysticky.

Objevuje se zj. ve **Francii**, kde byla silně zakořeněná renesance.

Periodizace podle panovníků:

Sloh doby Ludvíka XIV. – zahrnuje tvorbu několika generací, monumentální církevní architektura (návaznost na stavební typy římské, zvláště centrální). Vliv renesance -> klidnější formy. Velkolepost, přepych v interiéru.

Mansart

DÓM INVALIDŮ V PAŘÍŽI – dokonalý příklad klasicizujícího baroka, pod jeho kupolí hrobka Napoleona.

Sloh Ludvíka XV. – rozklad klasicizujícího stylu, přechod do rokoka. Rokoko je hravé, zdobné, barevné. Jen krátké období, brzy se vrací klasicismus, a to již za vlády *Ludvíka XVI.*

Později výrazná výstavba nových a přestavba původních středověků kostelů. V 17. století je převážně o jednouché dvouvěžové jezuitské kostely, jejichž oblíbeným vzorem je Vignolův II Gesú v Římě. Ve vrcholném baroku jsou stavby plné dynamismu.

České baroko

Často spojováno s porážkou na Bílé hoře.

Převládá dynamický barok – neklid, porušení klasické řádovosti, jakoby prohýbání a vlnění stěn, složitá konstrukce půdorysu z křivek, elips, stupňování a prostoupení prostor, rafinované přivádění světla do budovy, rozsáhlé fresky, které iluzivně rozšiřují prostor, do prostoru vystupují z malby trojrozměrné tvary, zlato, mramor, štuk... Jde o vnější dojem, ale i pečlivá urbanistika. Souměrnost (obr. 29).

Datace

- raný barok
- vrcholný barok
- pozdní barok

Raný barok – 17. století

Již ne měšťané, ale šlechta a církve si stavějí svá sídla – mnohem honosnější a okázalejší.

Někdy staví hodně i jezuité (obr. 32), proto se můžeme setkat s pojmem „jezuitský barok“.

Nesledujeme žádnou pravidelnou linii, protože v Čechách staví mnoho najatých architektů hlavně z Itálie – každý jinak a na jiném místě.

Typické prvky pro raný barok

Portálky i ostění oken s ušima a kapkami, některá okna ještě renesančně sdružená
Valené klenby s lunetami a zejména u kostelů podle polí dělené jedním nebo dvěma pásy, jimž na stěnách odpovídá příslušný počet pilastrů.
U kupolí i jejich bubnů (tamburů) se nemálo používá mnohoúhelného půdorysu
Klenby a stěny často pokryty těžkým masivním přebohatým štukem.
Ornamenty rouška, ovocný feston,

KOSTEL SV. FRANTIŠKA - J.B. Mathey
- na Křižovnickém náměstí v Praze

KOSTEL N.TROJICE V PRAZE - na Malé Straně

Vrcholný barok – 90. léta 17. století – 40.léta 18. století

Typické prvky pro vrcholný barok

Vrcholný barok charakterizují znak vytčené pro dynamizující barok – vše ovládající křivky, vytvořeno kasulové okno (tvarem připomíná kasuli – kněžský ornát), cibulové bání, volská oka, časté dynamické a stlačení voluty.

Ornamentika: akant a souběžně akant s pentlí, feston (obr. 30), šátek (obr. 30), páska, boltec (obr. 30), mřížka a mušle (obr. 33), které nabývají asymetrického tvaru, později rokokový ornament rokaj (obr. 28).

Štuk už nejen v interiérech, ale již i na průčelích, většinou – stejně jako římsy, pilastry, šambrány - bílý nebo jen světlejší než základní plocha fasády, která je obvykle barevná (oproti raném baroku, kde byly tmavší – například červené – architektonické články na bílé, teď dochází k převrácení barev).

Nejvýraznější architekti nejen vrcholného baroka v českých zemích jsou Giovanni Santini zvaný Aichl a především **Kilián Ignác** a **Kryštof Dienzenhoferové**, kteří vytváří specifický český barok, který staví naši architekturu do popředí celoevropského vývoje.

Dalšími architekty na českém území jsou Hildebrand, Fischer nebo Neumann.

KOSTEL V CHLUMU SV. MAŘÍ – K. Dienzenhofer
CHRÁM SV. MILKULÁŠE (obr. 41) - Malostranské náměstí v Praze - Kr. i Kilián Ignáci
Dienzenhoferové
KOSTEL SV. MARKÉTY V BŘEVNOVĚ (obr. 35) – Kr. Dienzenhofer
KOSTEL SV. KLÁRY V CHEBU – Kr. Dienzenhofer
KOSTEL SV. ANNY – Panenské Břežany
KOSTEL V KLADRUBECH U STRÍBRA
KOSTEL MAŘÍ MAGDALENY V KARLOVÝCH VARECH (obr. 38) – Kilián Ignác Dienzenhofer
KOSTEL SV. MIKULÁŠE NA STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ – dualismus = navenek jednoduché, obyčejné, vevnitř bohatá výzdoba
POUTNÍ KOSTEL P. MARIE – Stará Boleslav
KOSTEL SV. FRANTIŠKA KŘÍŽOVNICKÉHO (obr. 37) - Praha
KOSTEL V NOVÉ PACE - Kr. Dienzenhofer
POUTNÍ KOSTEL NA MAKOVÉ HOŘE (obr. 42)
POUTNÍ KOSTEL V MLADÉ BOLESLAVI (obr. 43)
KAPLE VE SMÍŘICÍCH - Kr. Dienzenhofer
KLÁŠTERNÍ KOSTEL V OBORŠTI - Kr. Dienzenhofer

A mnoho dalších kostelů. V době baroka jich vznikalo hodně, snad každá vesnice měla kostel, protože církve se snažila stavět něco „pro lidi“, které si tak získá na svou stranu.

Barokní gotika (obr. 40)

Jedná se zejména o svéráznou uměleckou činnost J.B. Santiniho, která se projevila některými vyjimečnými architektonickými řešeními. Takže vedle děl inspirovaných Quarinim, děl klasicizujících vytváří i barokní gotiku.

Přestavuje v tomto slohu gotických, klášterních cistericiáckých staveb a tvarovou stránku gotiky zde barokně přehodnocuje.

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO NA ZELENÉ HOŘE (obr. 44 a 45) - poutní kostel U Žďáru Nad Sázavou

Pozdní barok

Opět začíná převládat výstavba městských staveb. Malebnost, intimnost, souhra s krajinou.

KOSTEL SV. JANA KŘTITELE (obr. 34) - Trnava

Architektura 19. století

S 19. stoletím přišel velký rozvoj techniky a průmyslu, který ovládl celou společnost. Přišel kapitalismus a síla peněz. Racionalismus vystřídal citovost baroka. Ubylo náboženských kultů a časem se začaly vytvářet nové ideje jako utopický socialismus. Začalo se dbát na praktické užití budov a na jejich užítkovost. Počátky železných konstrukcí.

Klasicismus a empír

Klasicismus - umělecký směr 18. a 19. století v Evropě

Empír - vrcholná forma klasicismu, zj. za Napoleonova císařství, centrem empíru Francie

Nové formy architektury, inspirace v antice, ale naplnění účelností a přesností, pravidelností, střídmostí a strohostí. Archeologické výzkumy vedly k tomu, že antická architektura byla považována za vzor architektonického umění. Nacházíme se v době Napoleona Bonaparte.

Architektura závislá na nosných zdech a klenbách, které jsou plošší. Plastickým prvkem se stal portikus, vnější i vnitřní stěna členěna jen mělkými pilastry a festony. Naprosto převládá symetrie. Barvy světlé pastelové. Celkově světlejší, střízlivější, jednodušší, lehčí.

Církevní stavby ustupují do pozadí.

Klasicismus vládl především ve Francii – hlavně Paříž,

CHRÁM SV. GENOVEFY (obr. 46) – Paříž, **J.G. Sufflot**. Později nazvaný Pantheon, vytváří se již nový estetický názor. Půdorys rovnoramenného kříže, nad středem kupole

Nejvýraznější osobou je C.N. Ledoux, který navrhl:

KRUHOVÝ HRBITOV S KOSTELEM – tvarový symbolismus tvaru kruh

Blížkost ke klasicismu projevuje již chrám sv. Pavla v Londýně

V klasicismu pozorujeme nástup železných konstrukcí (ne na sakrálních stavbách!)

Klasicismus na českém území

K nám přichází až na konci 18. století, když Praha ztrácí svoji pozici uměleckého centra Evropy (Vídeňský centralismus).

Církev musela v době tereziánských a josefínských reforem mnoho slevit, byl zrušen jezuitský řád i mnoho klášterů.

Řada novostaveb kostelů nahrazuje původní například dřevěné kostely nebo vznikají na místě nově postavených lázní, v pevnostech, na předměstích nebo jako šlechtické pohřební kaple. Některé tyto hrobky přejímají typ drobného antického chrámku.

Český klasicistní kostel: kromě strohosti a jednoduchosti postavení věže jakoby za kulisou průčelí, které ji až do výše střechy kostela pohlcuje. Častá je dispozice do rovnoramenného kříže – řeckého – s křídly zaklenutými valeně a se středním prostorem uzavřeným plackou nebo kopulí. Okna půlkruhová, někdy dělená dvěma pilířky⁹ na tři osy.

Zrušené kaple a kostely (obr. 47) se vložením příček změnily na obytné domy.

KOSTEL U HYBNERŮ V PRAZE – J. Fischer

KOSTEL SV. KŘÍŽE – J. Fischer

KOSTEL SV. MARÍ MAGDALÉNY V LANŠKOUNĚ

POHŘEBNÍ KOSTEL SV. VÁCLAVA V PLASECH

KAPLE SV. JOSEFA V MANĚTÍNĚ U KRALOVIC

Romantismus

Na rozdíl od klasicismu je romantismus více uměleckým postojem. Romantismus je živý, proměnlivý, vyznává individualismus a tvůrčí svobodu, umožnil sdružování různých uměleckých záměrů, uznával i jiné kultury a civilizace. Architektura si inspirovala středověkem a to hlavně gotikou!

Jsou stavěny především zámky, altánky, hrady, zahrady, dalo by se říci romantická místa, zatímco církevní stavby ustupovaly stále více do pozadí.

Vzniká v Anglii, v průběhu 19. století rozšíření po celé Evropě.

Mnohé zámky a kostely byly restaurovány v novogotickém stylu.

⁹ Pilíř – svíslá opora stavební konstrukce, zprav. Hranatého průřezu, pro přejímání velkých tlaků

Romantismus v českých zemích

Se nevyvinul jako v jiných zemích, byl stále ještě vnímán klasicistně.

DOSTAVBA CHRÁMU SV. VÍTA V PRAZE (obr. 50) – započata v roce 1873 podle plánů J. Mockera, ale již před ním prováděl první konzervační práce J. Kranner. Posledním architektem byl K. Hilbert, který dóm dokončil v roce 1929.

NOVOSTAVBA CHRÁMU SV. LUDMILY – v Praze na Vinohradech, J. Mocker

(obr. 48 a 49)

V druhé polovině 19. století se romantismus přeměnil spíše na vědecké studium gotiky a aplikaci ideálních schémat náboženských i civilních staveb. To vedlo ke zbavení staveb svěžestí, rozmanitosti a architektů tvůrčí volnosti.

Položeny základy k restaurátorské činnosti, dostavbě středověkých staveb, zejména kostelů, a jejich památkové ochraně. Toto vyústilo v památkový purismus, který usiloval o obnovu staveb v duchu jejich středověkého ideálu a zbavoval je pozdějších stavebních i uměleckých doplňků.

Restaurované stavby:

KAPLE SAINTE CHEPELLE
KATEDRÁLA V NOTRE DAME
KATEDRÁLA V PAŘÍŽI
KATEDRÁLA V REMEŠI
KATEDRÁLA AMIENS

Novorenesance

Jako následek prudkého rozvoje techniky, kapitalismu, hospodářství se rozšířilo svobodné zřízení, téměř všude zanikl feudální systém, moc převzala buržoazie.

Stala se univerzálním slohem buržoazie a v jejím duchu se odehrávala většina stavebních úkolů té doby. Hlavně přestavba velkých evropských měst – banky, reprezentační ústavy, spořitelny, pojišťovny, tržnice, divadla, koncertní sítě ... A tak se vše přizpůsobovalo rostoucímu počtu obyvatel a ekonomickým potřebám států. Sakrální architektura nebyla tvořena téměř žádná.

Jak je jasné z pojmenování epochy, sloh se inspiroval v renesanci, ale má mnohem větší technické možnosti.

Novorenesance v Čechách

Spjata s národním obrozením. Vznikalo mnoho kulturních středisek – divadel, koncertních sálů... centrem všeho dění byla Praha.

Brzy přišel opravdový rozmach železných konstrukcí.

Závěr

Použitá literatura

Staňková, Jaroslava; Pechar, Josef: Tisíciletý vývoj architektury. SNTL, 1979.
Herout, Jaroslav: Staletí kolem nás. Panorama, 1981.
Ševčík, Oldřich: Architektura, historie, umění. GRADA. ISBN 80 – 247 – 0345 – 9
Pijoan, Jose: Dějiny umění 5. ODEON, 1979.
Pijoan, Jose: Dějiny umění 6. ODEON, 1980.
Pijoan, Jose: Dějiny umění 7. ODEON, 1981.

Co mi práce dala

Co mohu říci jiného, než že mi dala mnoho nových informací? Jen to, že mám teď poměrně dobrý přehled o vývoji sakrální, jistého času nejdůležitější, architektury.

Čestné prohlášení

Celou seminární práci jsem vypracovala sama.